

[Valdemar Thomsen.]

Dato var det nemlig, at Statsministeren kunde præsentere sit nye Ministerium for Offentligheden, for øvrigt efter nogle Dages meget bevæget Forhandling. Allerede Fredagen forud var det i Presse og Radio bebudet, at Ministerlisten vilde blive meddelt omgaaende, men endskønt Statsministeren nærstaaende Blade i Tekst og i Billeder kunde fortælle, hvem de enkelte var, saa blev Tidspunktet for Offentliggørelsen stadig udskudt, og Enden paa Historien blev, at hele Arbejdet maatte gøres om, aabenbart fordi, som det senere hed, Repræsentanter, hidkaldt fra Livet uden for de politiske Partier, fik Plads i Ministeriet paa Bekostning af Personer, der var med paa Statsministerens Liste, da han om Fredagen glad og tillidsfuld vandrede til Amalienborg. Om Ministeriets Rekonstruktion sagde Statsministeren:

„Det er en Ændring i de tilvante Forhold, et Brud med mange Aars Sædvane, fremkaldt af de ekstraordinære Tilstande, som Krigsforholdene har paaført vort Land.“

Som allerede nævnt gik der baade Nætter og Dage, før Statsministeren kunde løfte Sløret for sit Værk. Spørgsmaalet er saa blot, om det i det hele taget var Statsministerens Værk. En nærmere Forklaring af dette Forhold vilde være paa sin Plads.

Samtidig kunde Statsministeren — det vil jeg opfordre ham til — benytte Lejligheden til at forklare Offentligheden lidt om, hvad der er Digt, og hvad der er Virkelighed, for der er noget af hvert i de saa bekendte 8 Punkter, der paa maskinskrevne Sedler verserer Mand og Mand imellem. Offentligheden har efter min Mening Krav paa at faa at vide, om det er Regeringen, der har taget Initiativet til de Forhandlinger, der er ført, og hvad Aarsagen er til, at de er blevet afbrudt.

Statsministerens Præsentation i Radioavisen af det nye Ministerium blev ikke, som man kunde have ventet, til en Programklæring, men kun til Udtalelser holdt i almindelige Vendinger.

„Dette Ministerium har“, sagde Statsministeren,

„en betydelig politisk Styrke og raader forhaabentlig ogsaa over Kraft og over Vilje til at handle.“

Naar det til Dato er blevet til forholdsvis lidt Handling og Iværksættelse af Arbejde, hænger det maaske sammen med, at man nærer samme Beundring for det gamle Ministerium Staunings Indsats, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller aaben-

bart gør, i alt Fald efter hans berømte Fredericia-Tale at dømme. Det ærede Medlem skildrede her ved Købeståvnets Aabning Tilstandene for Krigen som noget i Retning af det helt ideelle, og det skønt det ærede Medlem under Finanslovsforslagets første Behandling her for to Aar siden udtalte, at vi havde en mangeaarig latent Arbejdsløshed, som det ikke var lykkedes Ministeriet at gennemføre virkningsfulde Foranstaltninger over for, at vort Styre havde soldet mere op, end det havde sparet, at Erhvervslivets Vanskeligheder under Ministeriet Stauning var øget, at Valutacentralen havde været skæbnesvanger, og at Landbrugets Udøvere havde haft en ringere Stilling, end de burde have haft. Men altsaa paa Trods af, at det ærede Medlem som Formand for Det konservative Folkeparti gennem Aar har bekæmpet Ministeriet Stauning-Munch, kunde han i Fredericia, efter at han var blevet Handelsminister, betro sine Tilhørere, at der gennem det radikal-socialdemokratiske Styre var skabt et Samfund af Orden og Ligelighed, som vi kun kunde længes tilbage til. Fagforeningernes Betydning for Folkets Fremgang, mente han, maatte vurderes meget højt. Den sociale Lovgivning var det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ogsaa stolt af, og hvad Skatterne angik, havde vi i Virkeligheden ikke noget at klage over. Kort sagt, trods tidligere Surmuleri var det Stauning-Munch, der gjorde Tidens Gerning. Helt uden Grund var det sikkert ikke, naar „Nationaltidende“ i Anledning af Talen bemærkede, at mangen konservativ Vælger efter at have læst den utvivlsomt vilde føle til den hule Tand og spørge: Er det jeg eller ikke jeg?

For nu at faa det rette Billede frem af Enigheden inden for de kontraherende Partier er det nødvendigt ogsaa at se lidt paa Stemningen inden for Partiet Venstre. Madsen-Mygdal, der som bekendt er Formand for Partiet, udtalte ved Venstres Landsmøde:

„Vi her i Danmark befinder os i en Tilstand af Usikkerhed. Den indrepolitisk Afgørelse, der blev truffet ved Dannelsen af en Samlingsregering, kan der være delte Meninger om. Vel tiltrænges der en Samling i vort Folk, men man maa ogsaa vide, hvad man samles om. Vi maa i alle Tilfælde ikke lænke os til den økonomiske Politik, som allerede den 9. April var faldedefærdig, og som ikke har nogen Mulighed for at fortsætte.“

Det, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller længtes tilbage til, kaldte Hr.